

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
Π.Ε. ΛΑΡΙΣΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΤΕΜΠΩΝ**

Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Α

Από το αριθ. **17/2025** πρακτικό συνεδρίασης Δ.Σ. Δήμου Τεμπών

Σήμερα στις **21** του μήνα **Ιουλίου** του έτους **2025** ημέρα **Δευτέρα** και ώρα **20:00'** το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Τεμπών συνήλθε σε τακτική συνεδρίαση στην αίθουσα συνεδριάσεων «Αντλιοστάσιο», ύστερα από την με αριθ. πρωτ. 9958/17-07-2025 πρόσκληση του Προέδρου του Δ. Σ. που δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα του Δήμου & στάλθηκε στους Δημοτικούς Συμβούλους, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 67 του Ν. 3852/2010, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 του Ν.5056/2023.

Πριν από την έναρξη της συνεδρίασης αυτής ο Πρόεδρος διαπίστωσε ότι σε σύνολο **ΕΙΚΟΣΙ ΠΕΝΤΕ (25)** Δημοτικών Συμβούλων ήταν:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ (19)

1. Λίταινας Μιχ.	11. Ζαρδούκας Κων.
2. Σίμος Βασ.	12. Νικολάου Γεώργιος
3. Καραναστάσης Αθανάσιος	13. Σαραντοπούλου Ζωή
4. Ζησόπουλος Αθαν.	14. Κολλάτος Κων.
5. Γκατζόγιας Παναγιώτης	15. Κοντογιάννης Ιωα.
6. Κακαγιάννης Χρ.	16. Αναγνωστόπουλος Μιχ.
7. Μητσογιάννης Νικ.	17. Μήλιου Στέλλα
8. Γκανάτσιος Ζήσης	18. Ζάρρας Λάμπρος
9. Βλάχος Αθαν.	19. Κωστή Μαρία
10. Σολωμός Γεώργιος	---

ΑΠΟΝΤΕΣ (6)

1. Ντόντος Γεωργ.	4. Δελητζάνης Βασ.
2. Κρικώνης Χρ.	5. Νταφούλης Νικ.
3. Μπάτζιος Γεώργιος	6. Αργυρίου Ιωάννης
Αν και νόμιμα κληθέντες	

Στη συνεδρίαση προσκλήθηκε και παρέστη ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ κ. Μανώλης Γεώργιος..

Στη συνεδρίαση ορίσθηκε ειδικός γραμματέας η Κοντογιάννη Παρασκευή υπάλληλος του Δήμου για την τήρηση των πρακτικών.

Προσκλήθηκαν όλοι οι Πρόεδροι Κοινοτήτων, εκ των οποίων παραβρέθηκαν οι: Καραπάνου-Μαγαλιού Άννα (Μακρυχωρίου).

Ο Πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου ύστερα από την διαπίστωση ύπαρξης απαρτίας, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης εισάγοντας το θέμα της ημερήσιας διάταξης για συζήτηση.

ΘΕΜΑ (5º). «Επί της αριθ. 4/2025 Πρακτικού Τ.Σ. Μακρυχωρίου».
Αριθμός Απόφασης (90)

Ο Δήμαρχος κ. Μανώλης Γεώργιος εισηγούμενος το θέμα, είπε τα εξής:

Πρόκειται για ένα οικόπεδο του κ. Μάνδαλου, το οποίο συνορεύει με τον κύριο Μυλωνά, νομίζω. Ο κύριος Καραπάνος, ο κύριος Σεληγκούνας και ο κύριος Μυλωνάς

ισχυρίζονται ότι ανάμεσα από τον κύριο Μάνδαλο και τον κύριο Μυλωνά υπήρχε δρόμος. Κατά την επικύρωση όμως του κτηματολογίου, εκεί πέρα δεν φαίνεται δρόμος. Υπήρξε αλληλογραφία μεταξύ και της Προέδρου της Κοινότητας και της Τεχνικής Υπηρεσίας αλλά και της νομικής συμβούλου, όπου καταλήξαμε ότι εκεί εμείς δεν μπορούσαμε να δηλώσουμε, σαν δήμος, ότι υπήρχε δρόμος, γιατί δεν έχουμε κάποιο στοιχείο. Δεν φαίνεται ούτε καν από τις αεροφωτογραφίες κάτι τέτοιο. Απ' ό,τι με ενημέρωσαν, ο κύριος Μάνδαλος ενδιαφέρεται γι' αυτόν τον δρόμο, γιατί θέλει να βγάλει άδεια για να χτίσει κάποιο οίκημα, νομίζω, εκεί. Έτσι έχω πληροφορηθεί. Είναι εδώ και ο κύριος Κυριαζής, μπορεί να μας ενημερώσει τι ακριβώς είναι αυτό το θέμα. Η γνώμη μου είναι, αν μπορούμε να διεκδικήσουμε, με οποιονδήποτε τρόπο, να χαρακτηριστεί αυτό το μέρος που θα μας δώσει ο κύριος Μάνδαλος, να το κάνουμε με μεγάλη ευχαρίστηση. Τουλάχιστον όμως να μπορέσουμε αυτό να γίνει πράξη. Δηλαδή, αν μας δώσει ένα μέρος το οποίο θα θεωρηθεί ως κοινόχρηστος χώρος, δεν θα μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν δρόμος. Θα είναι ένα κοινόχρηστο μέρος. Αν χαρακτηριστεί ως δημοτική έκταση και μπορούμε να το κάνουμε δρόμο, πολύ ευχαρίστως να το κάνουμε. Κύριε Κυριαζή, σας ακούμε, τι έχετε να πείτε πάνω στο θέμα αυτό.

Κυριαζής Σπύρου (ειδ. Συνεργάτης /Τοπογράφος Μηχ/κός): «Από τα στοιχεία που έχω, θα πρέπει οπωσδήποτε να εξηγήσουμε δύο πράγματα. Το Μακρυχώρι είναι ένας οικισμός ο οποίος δεν έχει σχέδιο πόλης. Είναι ένας οριοθετημένος οικισμός. Οπότε, ο χαρακτηρισμός της λέξης «δρόμος» είναι κάτι το οποίο είναι πάντα δύσκολο και εξαρτάται από κάποιους παράγοντες. Κυρίως, μπορούμε να δούμε την οριοθέτηση του οικισμού, που στην συγκεκριμένη περίπτωση δεν εμφανίζεται πουθενά ένα αποτύπωμα ενός δρόμους, έτσι; Και δεύτερο και κύριο τους τίτλους. Για το δρόμο αυτόν που μιλάμε και ο κύριος Μάνδαλος και ο κύριος Καραπάνος που έχουμε και την αλληλογραφία, θα πρέπει να αποδείξουμε ότι βάσει τίτλων υπάρχει δρόμος. Στο συγκεκριμένο σημείο που μιλάει, συνορεύει ο κύριος Σεληγκούνας, ο οποίος βρίσκεται στο νότιο τμήμα της ιδιοκτησίας, με τον κύριο Μάνδαλο. Ο κύριος Σεληγκούνας, στον τίτλο ο οποίος σας παρουσιάζει του 1989 αναφέρει ότι είναι με κοινοτική έκταση-γενικόλογα- και με μία άλλη ιδιοκτησία. Άρα, σε αυτή την περίπτωση, θεωρώ ότι δεν έχουμε τα επαρκή στοιχεία για να μπορέσουμε να κάνουμε κάποια διαδικασία και να κερδίσουμε αυτό το πράγμα που είναι δρόμος. Αυτά έχω να σας πω στην προκειμένη περίπτωση. Μιλήσανε πάρα πολλοί και λένε με τις μαρτυρίες. Δεν είμαι νομικός. Ήρθε και η κυρία Σεληγκούνα, η οποία είναι νομικός. Και με μαρτυρίες θεωρώ ότι είναι πολύ δύσκολο σε αυτή την περίπτωση να κερδίσουμε κάτι. Εγώ, έτσι; Ξαναλέω, δεν είμαι νομικός».

Καραπάνου-Μαγαλιού Άννα (Πρόεδρος Μακρυχωρίου): «Εδώ είναι και ο κύριος Μάνδαλος που έχει κάνει δήλωση για το συγκεκριμένο χώρο. Μπορούμε να ακούσουμε και την άποψή του. Εγώ θέλω να πω όμως άλλο. Έχω ρωτήσει και στην Αποκεντρωμένη και μου είπαν ότι τα ντουβάρια, τα παλιά ντουβάρια, τα πέτρινα, οριοθετούν ιδιοκτησίες. Εκεί, ανάμεσα στις ιδιοκτησίες υπάρχει ένα κενό, ένας δρόμος που οι άνθρωποι παλιά περνούσανε εκεί με τα ζώα τους. Σίγουρα δεν θα είναι δρόμος 15 μέτρα, αλλά είναι ένας μικρός δρόμος. Αλλά υπάρχει αυτό. Υπάρχουν και οι μαρτυρίες του κ. Σεληγκούνα, του κ. Μυλωνά που έχει το οικόπεδό του από πάνω ακριβώς και λένε ότι συνορεύει με κοινοτικό δρόμο. Του Μυλωνά το οικόπεδο λέει ότι συνορεύει με κοινοτικό δρόμο. Ο κοινοτικός δρόμος τι κάνει, σταματάει λίγο πιο πάνω; Προφανώς συνεχίζεται μέχρι το τέρμα..

Υπάρχουν ξερολιθιές, στο ένα μέτρο και κάτι περίπου είναι. Ντουβάρια απέναντι το ένα με το άλλο. Αυτά ορίζουν ιδιοκτησίες. Το κενό τίνος είναι, του κυρίου Μάνδαλου; Από πού; Αφού έχει ντουβάρια στο οικόπεδό του, στο χωράφι του.

Εδώ έχω και μία δήλωσή του, αν θέλει να μας τη διαβάσει ο ίδιος ή εγώ. Δεν έχω πρόβλημα. Ο κύριος Μάνδαλος ο Θανάσης δηλώνει ότι «προϋπήρχε δρόμος ανάμεσα στις ιδιοκτησίες μας που έφτανε μέχρι το ρέμα, από τότε που έφυγα για την Αυστραλία, πριν

εξήντα χρόνια. Εκ παραδρομής δηλώθηκε ο δρόμος αυτός ως τμήμα της ιδιοκτησίας μου στο κτηματολόγιο. Ζητώ από το Δήμο Τεμπών να προχωρήσει στις απαραίτητες ενέργειες για τη διόρθωση του λάθους. Εγώ απευθύνθηκα στο κτηματολόγιο για να γίνει η διόρθωση του λάθους, γιατί λείπω στην Αυστραλία και το αντιλήφθηκα τώρα. Μου είπα ότι τώρα δεν μπορώ να κάνω ένσταση για τη διόρθωση και αυτό μπορεί να γίνει μόνο με δικαστική αγωγή, πράγμα το οποίο θα κάνω. Θα ήθελα να με ενημερώσετε και εσείς για τις ενέργειες που θα κάνετε, για να αποκαταστήσετε το λάθος στο κτηματολόγιο, αφού ο δρόμος είναι περιουσία του δήμου. Επίσης, έχω πληροφορηθεί ότι αυτό ζητάνε οι ιδιοκτήτες των σπιτιών και των χωραφιών της περιοχής και όλοι οι κάτοικοι της κοινότητας στην περιοχή αυτή, γιατί γνώριζαν ότι πάντα υπήρχε ο δρόμος αυτός. Επίσης, αυτό είναι και απόφαση της Τοπικής Κοινότητας Μακρυχωρίου. Ο δρόμος αυτός φαίνεται και στα παλιά τοπογραφικά των σπιτιών από το 2007. Ο δρόμος αυτός φαίνεται ξεκάθαρα και στις αεροφωτογραφίες της Google. Ο δημοτικός δρόμος αυτός εξάλλου, οριοθετείται ανάμεσα από τους παλιούς πέτρινους τοίχους που περιβάλλουν τα χωράφια σε αυτή την περιοχή». Είναι η δήλωση του κυρίου Μάνδαλου που την έκανε επικυρωμένη στο ΚΕΠ.

Εγώ θα ήθελα να πω ότι από το τοπογραφικό του Μυλωνά φαίνεται ο συγκεκριμένος δρόμος ως κοινοτικός. Έχω ρωτήσει τους κατοίκους της περιοχής και συγκεκριμένα αυτούς που μένουν εκεί γύρω στην περιοχή, τον κ. Σεληγκούνα και διάφορους άλλους, έχω και υπογραφές μαζεμένες από τους ανθρώπους, που όλοι λένε ότι αυτός ο δρόμος ήταν δρόμος από πολύ παλιά, απλώς περνούσαν ζώα παλιότερα από εκεί. Δεν είχαν κάποιο αυτοκίνητο να περάσει από τότε που έγινε. Επειδή οριοθετείται κιόλας από τα πέτρινα ντουβάρια ο κ. Σεληγκούνας πήγε και έχτισε πάνω σε πέτρινο τοίχο, αλλιώς θα πήγαινε πιο μέσα, στο χώμα. Δεν είχε λόγο να πάει στον πέτρινο τοίχο. Το ίδιο γίνεται και από πάνω από τον Μάνδαλο. Ας ακούσουμε και την άποψη της νομικής συμβούλου και θα επανέλθω».

Μάνταλος (ιδιοκτήτης οικοπέδου): «Είμαι γεννημένος στην Αυστραλία. Αυτό το οικόπεδο ούτε ξέρω πόσες γενιές πέρασε στο όνομά μας. .. Εγώ θα σας πω λίγα πράγματα πώς τα βλέπω εγώ. Πρώτα να σας πω ότι στην Αυστραλία εγώ είμαι αρχιτέκτονας μηχανικός και αυτά συμβαίνουν και στην Αυστραλία και πάντα λύση βρίσκουμε. Αν έχουμε το θάρρος να τη βρούμε. .. Η αλήθεια είναι ότι αυτό το μέρος εκεί, υπάρχουν λίγα λάθη που έγιναν, πρώτα πρώτα με το κτηματολόγιο και μετά με τα σχέδια. Ο Μυλωνάς δίπλα μας... Είναι γραμμένο δρόμος αλλά για κάποιο περίεργο πράγμα, δώσανε το δρόμο σε εμάς στο κτηματολόγιο και αυτό το οικόπεδο. Άκουσα πριν για τα ντουβάρια. Εγώ πήγα και τα είδα. Πήρα κιόλας μια κουσιά και από τα νεύρα μου τα καθάρισα. Και τι βλέπω; Αυτό ακριβώς που μιλούσαμε και πριν, οι πέτρινοι τοίχοι πάντα ήταν εκεί. Δεν είμαι αρχαιολόγος, αλλά σας λέω ότι αυτά είναι εκεί πολλά χρόνια. Αν βασιζόμαστε τώρα σε μία φωτογραφία του 1945, δεν κάνουμε τίποτα.

Το ζήτημα είναι αυτό. Όχι μόνο υπάρχει δρόμος, ..., ο δρόμος υπάρχει και εμείς έχουμε ένα ύψωμα ενός μέτρου τουλάχιστον πέτρινο ντουβάρι. Εμείς το φράξαμε σε μία φάση, δεν θυμάμαι, μάλλον δέκα χρόνια πριν, κάπου εκεί, και με τον φράχτη που βάλαμε, είδαμε ότι υπάρχει πέτρινο ντουβάρι εκεί και το βάλαμε μισό μέτρο μέσα, να μην γκρεμίσουμε το ντουβάρι. Εμείς θέλουμε να δουλέψουμε με τους γειτόνους μας, δεν είμαστε ενάντια με κανέναν εδώ και να φέρουμε αξία εκεί. Εγώ πιστεύω το θέμα είναι πολύ απλό, έγιναν κάποια λάθη, εμείς ούτε ξέραμε ότι το οικόπεδο βγήκε έτσι, γιατί είμαστε στο Εξωτερικό. Τώρα τα βρήκαμε με το κτηματολόγιο. Τη μια στιγμή έχουμε κάτι στρέμματα και την άλλη μέρα.., ευχαριστούμε πάρα πολύ, μας δώσατε άλλα 400 μέτρα, που δεν είναι δικά μας, στο κτηματολόγιο!

Από τη δικιά μου τη θέση, αυτός ο δρόμος πάντα ήτανε δρόμος, τον καθάρισα, βρήκα τα πέτρινα, το φωτογραφήσαμε, ..».

Σεληγκούνα (ειδ. Συνεργάτης /δικηγόρος): «Απ' όσο γνωρίζω, έχουν λάβει όλα τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου μία εισήγηση που είχα κάνει προς τη Δημοτική Επιτροπή. Να ξεκαθαρίσω ότι όταν έκανα αυτή την εισήγηση στα χέρια μου είχα μόνο τα συμβόλαια των παρακείμενων ιδιοκτησιών και τις αεροφωτογραφίες που μου έδωσε η Τεχνική Υπηρεσία. Δεν γνωρίζω αυτό που σας είπε η Αποκεντρωμένη για τα ντουβάρια τι υποδηλώνουν. Δεν έχω δει κάτι τέτοιο στη νομοθεσία εγώ. Δεν το γνωρίζω. Εγώ ξέρω ότι το συγκεκριμένο, αν θα μπορούσε να λυθεί, θα ήταν μόνο δικαστικά, θα ήταν με μία αγωγή εναντίον του κυρίου Μάνδαλου. Ακόμα και αν έχει, -προφανώς έχει-, ο συντοπίτης την πρόθεση να βοηθήσει, δεν είμαι σίγουρη, να το πάμε εξωδικαστικά δηλαδή, κάνουμε την αγωγή τυπικά και εξωδικαστικά τα βρούμε και καταθέσουμε ένα πρακτικό συμβιβασμού, αυτό δεν μπορεί να βασιστεί μόνο στη δήλωση του κυρίου Μάνδαλου και στις ένορκες. Δεν σημαίνει ότι θα το περάσει το κτηματολόγιο ή θα το δεχτεί ο δικαστής. Γιατί; Όπως εξηγώ και στην εισήγησή μου, χρειάζονται κάποια πράγματα, κάποιες προϋποθέσεις που θέτει η νομοθεσία. Συμβόλαια παρακείμενων ιδιοκτησιών, ρυμοτομικό σχέδιο που δεν υπάρχει, αεροφωτογραφίες που δεν υπάρχουν. Αν μου βρείτε εσείς κάποια νομολογία που λέει ότι τα τοιχάκια υποδηλώνουν δρόμο και εκεί υπήρχε δρόμος που κακώς δε δηλώθηκε και τον καταπάτησε κάποιος, ναι. Αν πάλι θέλετε, γιατί εγώ δεν εκπροσωπώ μία συγκεκριμένη παράταξη στα νομικά ζητήματα αλλά όλο το δήμο, όταν μου ζητούν τη γνώμη μου, ο δήμος δεν έχει κάποια αντίρρηση να στραφεί δικαστικά. Το θέμα είναι να στραφούμε για να στραφούμε ή να στραφούμε για να κάνουμε κάτι; Μπορούμε να στραφούμε και αύριο. Δεν είναι αυτό το θέμα. Οι ένορκες βεβαιώσεις, βάσει νομολογίας, δεν αρκούν για την αναγνώριση ενός δρόμου κοινοχρήστου. Θα μπορούσαμε να μην πούμε ότι είναι δρόμος, να πούμε έστω ότι είναι κοινόχρηστη έκταση. Θα ήταν και αυτό σημαντικό. Απ' ό,τι καταλαβαίνω είναι θέμα πρόσοψης. Δηλαδή, να μην είναι τυφλές κάποιες ιδιοκτησίες που είναι εκεί. Οπότε και μία δημοτική έκταση πάλι θα βόλευε γι' αυτόν τον λόγο. Δεν χρειάζεται να είναι κοινόχρηστος δρόμος, μπορεί να είναι και κοινόχρηστη έκταση γενικά. Απ' ό,τι έχω μιλήσει με την Τεχνική Υπηρεσία, ούτε αυτό όμως μπορεί να βγει. Να το τεκμηριώσουμε. Γι' αυτό η γνώμη μου ήταν ότι δεν υπάρχουν ελπίδες. Τώρα, αν ο κύριος Μάνδαλος θέλει και το προσπαθήσει και πάμε εξωδικαστικά, σας λέω ότι δεν είναι σίγουρο ότι ο δικαστής θα το δεχτεί, γιατί δεν υπάρχουν κάποιες συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Αυτό ήθελα να πω».

Κωστή Μ. (Επικεφαλής Λαϊκής Συσπείρωσης): «... ήθελα να δω με τα μάτια μου τι είναι. Εκείνο που διαπίστωσα είναι ότι πρώτον, υπάρχει ανάγκη διέλευσης και αυτό πιστοποιεί ότι παλιά υπήρχε δρόμος εκεί. Γιατί ο κόσμος, επειδή αυτό ακριβώς είχε γίνει ένα δάσος, ας πούμε, ένα εντελώς, χωρίς πρόσβαση σημείο, αναγκάστηκε και δημιούργησε δρόμο μέσα στην κοίτη του ποταμού. Δίπλα είναι ένα ποτάμι, το οποίο μπορεί να μην έχει νερό αλλά έχει μέσα ένα πατημένο δρόμο και χρησιμοποιούν για δρόμο εκείνο. Άρα, η ανάγκη για επικοινωνία υπήρχε, είτε από το σημείο αυτό το οποίο με τις οριοθετήσεις των ντουβαριών δείχνει ότι είναι δρόμος και δεν ξέρω γιατί δεν αναγνωρίζεται αυτό με την νομοθεσία. Πάντως υπήρχε. Και ο κόσμος έφτιαξε άλλο κομμάτι για να έχει πρόσβαση. Καταρχήν, εμείς θα έπρεπε να είχαμε λίγο ενδιαφερθεί ότι αυτός ο δρόμος που χρησιμοποιείται εκεί μέσα και με τις συνθήκες που διαμορφώνονται γενικότερα με τις κλιματικές μεταβολές, αν πάρει μία βροχή, ουέ και αλίμονο αν είναι κάποιος εκεί πέρα και χρησιμοποιεί, αν περπατάει και αν περνάει αυτοκίνητο ενδεχομένως. Δηλαδή και εκεί θα έπρεπε να καθαριστεί. Αυτό το πράγμα εκεί είναι ένα μέρος εντελώς παρατημένο, χωρίς καμία διευθέτηση του ρέματος και με δρόμο μέσα. Θεωρώ ότι αυτό εδώ πέρα τώρα, δεν ξέρω γιατί τόσο πολύ... Έχουμε δει να ξεφυτρώνουν κάτι βιόλες μέσα σε κάτι δάση και να έχουν φτιάξει και δρόμους. Δηλαδή, έλεος! Διυλίζουμε τον κώνωπα, καταπίνουμε την κάμηλο. Κάτι πρέπει να κάνουμε».

Μητσογιάννης Ν. (Δημ Σύμβουλος): « Επειδή το γνωρίζω και εγώ το μέρος, είναι στην άκρη, βέβαια, του χωριού. Επί του πρακτέου δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα απ' ό,τι καταλαβαίνω. Δηλαδή ο δρόμος είναι, όσο φαρδύς είναι, παραμένει και επί του πρακτέου δεν εμποδίζει κάποιος κάποιον. Άρα, πρέπει εμείς εκεί, φυσικά να κάνουμε τις απαραίτητες ενέργειες, εφόσον γίνει η αγωγή, αλλά πρέπει να περιποιηθούμε λίγο το μέρος, να δείξει για δρόμος, γιατί ήταν ένα στενό εκεί με χόρτα κλπ και ουσιαστικά δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Ο δρόμος, αυτό το πράγμα εκεί να υπάρχει. Τώρα, πώς θα βεβαιωθεί αν μπορεί να το πάρει ο δήμος, ok, με τη συγκατάθεση του κυρίου Μάνδαλου. Επί του πρακτέου δεν υπάρχει πρόβλημα. Ο δρόμος υφίσταται».

Κλείνοντας το θέμα ο Δήμαρχος : « ο δρόμος ήταν παρατημένος, απ' ό,τι κατάλαβα και δεν μπορούσαν να περάσουν. Το θέμα δεν είναι μόνο αυτό. Είναι και ο κύριος Μάνδαλος, που αν κατάλαβα καλά θέλει να χτίσει και δεν μπορεί γιατί δεν έχει πρόσβαση σε δρόμο, έτσι δεν είναι; Ωραία.

Για να μην διυλίζουμε τον κώνωπα, στην επόμενη συνεδρίαση της Δημοτικής Επιτροπής να αναθέσουμε σε δικηγόρο να κάνει τα δέοντα, για να μπορέσουμε να το διεκδικήσουμε και να τελειώνει η δουλειά τώρα. Για να μπορούμε και επίσημα πλέον να το χαρακτηρίσουμε σαν δρόμο, να βοηθηθεί και ο κύριος και να τελειώνει. Τώρα, δεν χρειάζονται κουβέντες συνέχεια. Αν το κερδίσουμε, το κερδίσαμε. Αν το χάσουμε, το χάσαμε. Έτσι; Δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε ούτε με τον κύριο Μάνδαλο, ούτε με κανέναν. Απλώς ο δρόμος αυτός δεν έχει καθαριστεί ποτέ, όπως υφίσταται σαν δρόμος»

Και κάλεσε το Δημοτικό Συμβούλιο να αποφασίσει σχετικά.

Το Δ.Σ. λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 65 του Ν.3852/2010, του Ν.3463/2006, την πρόταση του Δημάρχου και μετά από διαλογική συζήτηση & ψηφοφορία.

Αποφασίζει Ομόφωνα

Να γίνει ορισμός δικηγόρου, από την αρμόδια Δημοτική Επιτροπή, για την διεκδίκηση της έκτασης και μετά να χαρακτηριστεί δρόμος.

Η παρούσα απόφαση έλαβε τον αριθμό **90/2025**

.....
Εξαντληθέντων των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης λύεται η συνεδρίαση.
Έτσι συντάχθηκε το πρακτικό αυτό, υπογράφεται από όλα τα παρόντα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου ως παρακάτω:

Ο Πρόεδρος
(υπογραφή)

Τα Μέλη
(υπογραφές)

Πιστό αντίγραφο
Ο Πρόεδρος Δ.Σ.

Λίταινας Μιχάλης